

bliver flere og flere på, at statsministeren vildledte og fordrejede kendsgernerne?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg afviser fuldstændig hr. Villy Søvndals påstande. I det hele taget synes jeg måske, at hr. Villy Søvndal burde se fremad og f.eks. glæde sig over, at nu har Irak fået en midlertidig forfatning, som jeg tror man rolig kan beskrive som den mest frie og demokratiske forfatning i hele Mellemøsten, en forfatning, som skal bane vejen for et demokrati, en forfatning, som bl.a. sikrer kvinders rettigheder i Irak som noget fuldstændig enestående i Mellemøsten.

Jeg kunne ikke lade være med at tænke på, at i går havde vi Kvindernes Internationale Kampdag, og på den kampdag offentliggøres så en forfatning i Irak, som for første gang garanterer kvinders rettigheder, sikrer dem deltagelse i det offentlige liv. Kunne hr. Villy Søvndal da ikke bare et øjeblik glæde sig over sådan et demokratisk fremskridt?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Søvndal for det sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):
I gamle dage i radioen var der et radioprogram, der hed »Og så til noget helt andet«, og det kan jeg forstå at statsministeren lader sig inspirere af. Når han bliver stillet et spørgsmål, svarer han på noget fuldstændig andet. Han bliver stillet det spørgsmål, der underbygges af Blix' udtalelser, nemlig at Bush og Blair og statsministeren har oppisket en krigsstemning, har fordrejet kendsgerner, har manipuleret med fakta, og når statsministeren så bliver spurgt, hvorfor han ikke vil stille op på en høring og besvare alle de undrende spørgsmål, offentligheden har, så svarer statsministeren med at skifte til et program, der hedder: Man burde dog glæde sig over situationen i Irak.

Det er da fint; det er da fint, at nogle ting er lykkedes i Irak, men vil statsministeren ikke godt besvare spørgsmålet, nemlig: Har statsministeren ligesom Bush og Blair bevidst fordrejet og oppisket en krigsstemning? Det var sådan, spørgsmålet lød.

Kl. 13.55

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jo, jeg har jo svaret på spørgsmålet og afvist hr. Villy Søvndals påstande.

Det, jeg bare er nødt til at holde fast i, er jo, at hvis vi havde lyttet til hr. Villy Søvndals råd, så ville Saddam Hussein stadig have været ved magten i Irak, og så ville irakerne ikke have fået en forfatning, en fri demokratisk forfatning, som bl.a. sikrer kvindernes rettigheder. Det vil sige, at hvis vi havde lyttet til hr. Villy Søvndal, så havde vi ikke oplevet det fremskridt, det er, at der er kommet sådan en forfatning, og derfor er der jo en sammenhæng mellem det spørgsmål, som hr. Villy Søvndal stiller, og det svar, jeg giver.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Spørgsmålene til statsministeren er sluttet, og vi skal nu over til fødevareministeren.

Jeg vil gerne, at vi når så mange af de her spørgsmål som overhovedet muligt, og med risiko for at blive upopulær vil jeg alligevel sige, at vi sætter det ned til to spørgsmål pr. spørger. Så er der håb om, at vi kan nå de sidste spørgsmål, og ellers er der nogle, der glider ud.

Så vi tager først hr. Ole Vagn Christensen – to spørgsmål til statsministeren.

Ole Vagn Christensen (S):
Nej, til fødevareministeren.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Undskyld, fødevareministeren, ja.

Spm. nr. US 85

Ole Vagn Christensen (S):
Er fødevareministeren enig med fiskerne i, at hver tredje fisk smides ud som et påbud fra ministerens regelgrundlag med kvoter og fiskedage, redskaber og øget pres på kystfiskeriet?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det statsministeren.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):
Nej, fødevareministeren.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Undskyld, fødevareministeren.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):
Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at de billeder, vi har set, og de efterretninger, vi har fået